

عنوان مقاله:

بررسی توان خودپالایی رودخانه ی کارون درفاصله ی بین ایستگاه های ملاتانی تا هواز

محل انتشار:

دومین همایش ملی مهندسی و مدیریت کشاورزی، محیط زیست و منابع طبیعی پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

علی اسدی - دانشجوی کارشناسی ارشدسازه های آبی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

آوین حکمی - دانشجوی دکتری منابع آب دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

خلاصه مقاله:

توسعه روزافزون جمعیت و درپی آن افزایش فعالیت های کشاورزی و صنعتی و نیز افزایش حجم فاضلابها و پسابهای شهری موجب الودگی منابع آب موجود شده است یکی از مهمترین منابع آب قابل استفاده رودخانه ها می باشند میزان الاینده های قابل پالایش برای هررودخانه متفاوت و متغیر است و بسته به نوع و تعداد منابع الاینده و شرایط رودخانه می باشد منابع الاینده می توانند بصورت نقطه ای مانند پسابهای شهری و صنعتی و یا غیرنقطه ای همانند زه آبهای کشاورزی باشند خود پالایی به فعل و انفعالات و فرایندهایی گفته میشود که بصورت طبیعی دریک منبع آبی رخ میدهد ودرنتیجه ی آن میزان الودگی وارد به آب تا رسیدن به حدمطلوب و استاندارد کاهش پیدا می کند به عبارت دیگر به مقادیری ازالودگی که میتواندواردرودخانه شود و رودخانه توانایی پذیرش و کاهش اثرآن را داشته باشد توان خودپالایی گفته میشود دراین پژوهش به بررسی توان خودپالایی رودخانه کارون درسالهای 92-93 درفاصله بین ایستگاه های ملاتانی تا فارسیات پرداخته شد نتایج نشان داد بیشترین میزان خود پالایی درتیرماه و دربازه ملاتانی تا هواز و حداقل میزان خود پالایی دربازه هواز تا فارسیات دراذرمه می باشد

کلمات کلیدی:

خودپالایی، کارون، پساب صنعتی، هواز، ملاتانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/357959>

